

Jsem spolehlivý?

Tomáš Korčák

Apoštol Pavel odhaluje Timoteovi děkovnou modlitbu, kterou se za sebe modlí ke svému Pánu: **Děkuji tomu, který mne posilnil, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za spolehlivého a ustanovil ke službě.** (1Tm 1:12) Děkuje Bohu, že ho uznal za spolehlivého, věrného a hodného důvěry. To vše skrze zmocnění v Kristu Ježíši. Tato věrohodnost byla předpokladem Pavlova ustanovení do služby v Božím království. Bůh mohl Pavlovi důvěřovat, protože se skrze Boží milost stal věrohodným. Tato Pavlova modlitba je klíčem i pro naše životy. Naše spolehlivost je skutečným znamením naší zralosti.

Jsme stvořeni k obrazu Božímu. Skrze naše hříchy je však tento obraz pokřiven. V Kristu znovu nabýváme Boží podobu. Jaký je tedy náš nebeský Otec? Je naprosto spolehlivý a věrně stojí za svým Slovem, jak i žalmista vyznává: **Tvá svědectví jsou naprosto spolehlivá.** (Ž 93:5) **Skutky jeho rukou jsou pravda a právo; všechna jeho přikázání jsou věrná, spolehlivá navždy a navěky, vydaná v pravdě a přímosti.** (Ž 111:7-8) Také Bůh skrze Izajáše mluví o tom, že jeho *milosrdenství jsou spolehlivá* a projevují se skrze jeho zaslíbení a smlouvu (viz Iz 55:3).

Pavel Titovi popisuje požadavky na vedoucího služebníka v církvi: **Musí se pevně držet spolehlivého slova, jak bylo vyučováno, aby byl schopen jak povzbuzovat ve zdravém učení, tak usvědčovat odpůrce.** (Tt 1:9) Jinými slovy: Kdo se pevně drží spolehlivého slova (a to je Slovo Boží), stává se sám spolehlivým. Když máme důvěrný vztah se spolehlivým a věrným Bohem, čím dál více odrážíme jeho charakter jako v zrcadle. To se musí projevit v našem jednání a to nás uschopňuje ke službě.

Podívejme se nyní na několik příkladů, kde byla spolehlivost jako zásadní předpoklad služby v Božím království:

- Mojžíš měl podle Božího příkazu ustanovit za správce nad Izraelem **muže zdatné, bohabojné, muže spolehlivé, kteří nenávidí nekalý zisk** (Ex 18:21).
- O Danielovi je napsáno, že **byl spolehlivý a žádná nedbalost ani závada se u něho nenalézala** (Da 6:5).
- Nehemjáš ustanovil nad Jeruzalémem vedle svého bratra také Chananjáše, **protože byl spolehlivým člověkem a bál se Boha víc než mnozí jiní** (Neh 7:2).

Jak se projevuje spolehlivý člověk:

Je pravdomluvný. Šalomoun píše: **Spolehlivý svědek nelže, avšak falešný svědek šíří lži.** (Př 14:5) Jinak řečeno: Spolehlivý člověk je přímý a stojí za svým slovem. Myslí to, co říká. Tak to vyučoval i Ježíš v Kázání na hoře: **At' je tedy vaše slovo ,ano, ano' - ,ne, ne'; co je nad to, je ze Zlého.** (Mt 5:37) Nebo podobně vyzýval Jakub: **Vaše ,ano' at' je ,ano' a ,ne' at' je ,ne', abyste nepropadli soudu.** (Jk 5:12)

David popisuje člověka, který je ve svém životě pevný, stabilní a chodí v Boží přítomnosti jako toho, kdo **nemění, co odpřisáhl, byť i ke své škodě** (Ž 15:4 ČEP). Spolehlivý člověk činí to, co říká, a říká to, co činí. Nebudí jen nějaký vnější dojem. V jeho charakteru je ryzost či integrita, kdy jeho slova nejsou rozpojena s činy. Písmo mluví o žvanilech a prázdných mluvcích (viz Tt 1:10). I dneším světem zní Šalomounovo volání: **Mnoho lidí rozhlašuje své milosrdenství, ale muže spolehlivého kdo najde?** (Př 20:6 ČEP)

Velice toužím po tom, aby byly v církvi uvolněny nadpřirozené duchovní dary. Toužím po znameních, divech a zázracích. Ale co když někdo mluví o svých viděních, prorocích a znameních a přitom se na něj nemůžete spolehnout? Jiný zase může mluvit o své sociální službě a jiný o svém studiu Písma a přitom jsou v osobním životě nespolehliví a ve svých povinnostech nevěrní. Co nás oslní? Dary, sociální angažovanost nebo vzdělání? Bůh hledá spolehlivé lidi, které by mohl mocně použít v tomto světě.

Ježíš mnohokrát vyučoval o věrnosti v drobných záležitostech našeho života. Řekl: **Věrný v nejmenším je věrný i ve velkém; nepoctivý v nejmenším je nepoctivý i ve velkém.** (L 16:10) Chci vám předložit několik „nejmenších“ činností všedního dne:

- Máš pravidelný zvyk chodit na skryté místo s Bohem? Takový návyk měl i Ježíš, oč více ho potřebuješ ty! (viz L 4:42; 5:15-16; 6:11-13; 9:18.28; 11:1; 22:39; Mt 6:6)
- Rozjímáš každý den s Duchem svatým nad Božím slovem? Je to chléb pro našeho ducha! (viz Sk 17:11; J 8:31-32)
- Vděčně každý den chválíš Boha i za drobnosti, nebo si stále stěžuješ? (viz He 13:15-16)
- Je pro tebe církev tělem, do kterého patříš a bez kterého nemůžeš sám - jako část těla - fungovat? Přicházíš věrně na společná setkání, abys požehnal druhé? (viz He 10:25)
- Komu z nevěřících jsi v posledních týdnech ukázal na Boží lásku v Ježíši Kristu? (viz Mt 28:18-20; Mk 16:15-20)
- Nezanedbáváš svoji rodinu? Máš s každým členem rodiny časy soustředěné pozornosti? (viz 1Tm 3:4-5.12; 5:8)
- Spravuješ věrně svoje finance? Dáváš Bohu desátky? Platíš svoje dluhy? Platíš poctivě poplatky státu? (Mal 3:8-10; Ř 13:6-8)
- Když něco někomu slíbíš, splníš to? Pokud toho nejsi schopen, tak to neslibuješ? Pokud jsi slíbil a nesplnil, omluvíš se? (viz Mt 21:28-31) Dejme

si pozor i na takové sliby jako: „Zítra ti zavolám.“ „Budu se za tebe modlit.“ Co slíbíme, to splňme! Když slíbím, že se za někoho budu modlit, pak se většinou pomodlím hned po tom slibu, abych na to nezapomněl. Výborný pomocník spolehlivosti je diář či zápisník.

- Děláš svoji práci pilně a ochotně jako Pánu? Máš pravidelné pracovní návyky? (viz Př 10:4; 31:13; Ef 6:5-9; Ko 3:22-25)
- Máš po práci pravidelný den odpočinku? (viz Ex 20:9-11)
- Jsi dochvilný? (viz L 13:24-25) K tomuto poslednímu zde uvedenému bodu bych chtěl citovat Hartwiga Henkela z jeho objevného a hlubokého vyučování *Boží cesta ke svobodě - o závazném životě ve společenství*: „*Snad ještě jeden symptom toho, že je někdo ve vzpouře - chronické chození pozdě. Nemluvím teď o situaci, kdy autobus měl poruchu a nemohls přijít do shromáždění. Mluvím o tom, když někdo přijde pozdě v devíti z desíti případů. Takový člověk je plný přezíravosti, plný nadutosti. Myslí nějak takhle: ‚No, bratr Hartwig sice začíná v sedm hodin a říkal, že bychom měli být přesní, no ale těch pár minut, o které se zpozdím, to přece nic neznamená.‘ Kdo je ve vzpouře, ten ignoruje daný pořádek a říká si: ‚To pro mě neplatí, já jsem svobodný člověk.‘ Tím oklamáváme sami sebe a sami na to doplatíme. Vydáváme se tím útisku nepříteli, kterého nás nezbaví žádná pastýřská péče.*“ (celé vyučování najdete na: www.juda.cz)

Před několika lety jsme si pořídili dům. S tím souvisí spolupráce s mnoha řemeslníky. Spolehlivost je skutečně cenné zboží! Jak si vážím těch několika řemeslníků, na které bylo spolehnutí a mohl jsem jim důvěřovat. Brali telefony, a když něco slíbili, tak to splnili. Také jsem jim poté udělal reklamu. A co s těmi nespolehlivými? Jsou to krátkozrací lidé, které si již nepozvu a nikomu nedoporučím. Smutné je, že se s nespolehlivými lidmi setkáváme i v církvích. Potřebujeme růst do zralosti – do Kristova charakteru. Reklamních žvanilů je mnoho, ale spolehlivých lidí málo. Chvalme spolehlivé lidi!

Podívejme se, *co spolehlivý člověk způsobuje*:

- Přináší uzdravení. **Ničemný posel padne do zla, ale spolehlivý vyslanec přinese uzdravení.** (Př 13:17)
- Vysvobozuje duše. **Spolehlivý svědek vysvobozuje duše, kdežto falešný šíří lži.** (Př 14:25)
- Občerstvuje duši svého Pána. **Jako chladný sníh o žních je spolehlivý vyslanec těm, kdo ho poslali. Občerství duši svého pána.** (Př 25:13 ČEP) (Mimoходом v tomto verši se prorocky hovoří o zmrzlině, anebo nějakou formu zmrzliny už ve starověku měli. ☺)

Na závěr se můžeme pomodlit Pavlovou modlitbou: **Děkuji našemu Pánu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, že mě uznal za spolehlivého a určil ke své službě.** (1Tm 1:12 ČEP)

Ti, kdo hledají Hospodina, ho budou chválit. (Žalm 22,27)

Strhávání duchovních pevností

Rick Joyner

PŘEMOŽENÍ NÁBOŽENSKÉHO DUCHA (Juda 2016)

Náboženský duch je démon, který se snaží nahradit Boží moc v našich životech náboženskou aktivitou. Jeho hlavním cílem je dosáhnout toho, aby křesťané měli „vnější formu zbožnosti, ale její moc jim byla cizí“. Náboženský duch funguje jako kvas v těstu. Nepřidává chlebu ani hmotu, ani nutriční hodnotu – pouze ho nafukuje. Podobné je to s vedlejším produktem náboženského ducha. Nerozmnožuje život nebo moc církve; pouze sytí pýchu člověka, která způsobila jeho počáteční pád – a téměř všechny ostatní pády.

Pouze do té míry, do níž budeme vysvobozeni z tohoto mocného klamu, budeme schopni kázat pravé evangelium v moci. Střetnutí církve s náboženským duchem bude jednou z významných bitev posledních dnů. Tomuto boji se nevyhne nikdo. Otázkou je pouze to, na jaké straně budeme bojovat. Existují varovná znamení přítomnosti náboženského ducha a též kroky, které můžeme udělat, abychom se těchto postojů zbavili. Klíčem i cílem je důvěrný vztah s Bohem, projevující se láskou k němu i k bližním.

PŘEMOŽENÍ STRACHU (Juda 2016)

V posledních dnech nabývá bitva o lidskou duši dramaticky na intenzitě. Tato bitva probíhá v každém jednotlivci, v každém sboru, v každém městě i v každém národě. Pokud tento konflikt nepochopíme, čeká nás porážka. Tato knížka má osvětlit a zničit jednu z nejmocnějších zbraní, s jejíž pomocí nepřítel našich duší drží lidi v zajetí svých zlých způsobů. Tou zbraní je STRACH!

Ďábel používá strach, aby udržel svou moc nad světem, zatímco Pán používá víru, aby lidi z této moci vysvobodil. Víra nás uvádí pod Pánovu vládu – do jeho Království. V něm nacházíme svobodu, abychom mohli naplnit určení, k němuž jsme byli stvořeni. Tato bitva mezi vírou a strachem zuří v každé duši. Rozhoduje o tom, zda budeme či nebudeme v životě úspěšní. Běh našeho života určí buď víra – nebo strach. Rozhodnutí je na každém z nás. To budeme muset vybojovat. Tato knížka vás má pro tento boj posílit; volá vás k tomu, abyste překonali veškerý strach, jenž vás chce ovládnout, a nahradili ho vírou, která nezadržitelně stoupá výš – k naplnění vašeho osobního určení.

PŘEMOŽENÍ ZMATKU (Juda 2016)

Zmatek je jedním z nejhorších nepřátel pravdy i lidského úsilí. Může ochromit i ty nejbystřejší a nejsnaživější lidi. Proto může být vysvobození od zmatku jednou z nejvýznamnějších životních změn – člověk přestane žít život porážky a deprese a vstoupí do života plného radosti, pokoje a plodnosti. Proto je rozpoznání ducha

zmatku a vítězství nad ním klíčové pro každého, kdo chce naplnit své určení a poslání.

Žije-li člověk ve zmatku, připadá si, že se den co den ocitá v husté mlze. Mnozí si na tuto mlhu zvyknou natolik, že ani netuší, v jakém zmatku žijí. Když se z tohoto hrozného útlaku vymaní, připadají si jako děti se zrakovou vadou, které si poprvé nasadí brýle a nestačí se divit, jak nádherný svět je obklopuje. Přísloví 4,18 říká: **„Stežka spravedlivých je jako záře úsvitu, září víc a víc, až do bílého dne.“** V životě křesťanů by tedy mělo zářit stále jasnější světlo. Pokud to o vás neplatí, pak je docela dobře možné, že jste se někde odchýlili od stezky, po které jste měli kráčet, a tím jste otevřeli dveře zmatku.

PŘEMOŽENÍ ČARODĚJNICTVÍ (Juda 2017)

V těchto letech se čarodějnictví značně rozšířilo, a to po celém světě. Jedním z jeho cílů je naředit, podrobit si a nakonec zničit biblické křesťanství. Mnozí křesťané jsou vystaveni v současné době různým útokům od těch, kdo praktikují čarodějnictví. Pro všechny věřící je klíčové, aby rozpoznali povahu těchto útoků a věděli, jak je překonat. Satan nás může porazit pouze, pokud jsme neteční a pokud nám chybí poznání. Zůstáváme-li ale v Kristu, bereme-li na sebe plnou Boží zbroj a zůstáváme-li bdělí, pak nejen že nepadneme, ale dokonce zvítězíme nad branami pekla.

Čarodějnictví vychází z tělesné přirozenosti, ale zpravidla se rychle zvrhává do démonické moci. Základní formou čarodějnictví jsou snahy manipulovat druhými. Vše, čeho dosáhneme manipulací, přeháněním nebo duševními schopnostmi, nakonec neuspěje – přestože to zdánlivě slouží šlechtným cílům. Základní obrana proti falešné duchovní autoritě spočívá v tom, že chodíme v pravé duchovní autoritě. Pokud svůj život postavíme na pravdě a důvěřujeme Bohu, že dokoná vše, co se nás týká, odoláme tlaku čarodějnictví a veškerému jeho vlivu. To, co buduje Bůh, nebuduje silou a mocí, ale svým Duchem.

PŘEMOŽENÍ ŽALOBCE (Juda 2017)

Jedním z nejpozoruhodnějších rysů služby našeho Pána bylo, že byl přítelem hříšníků. Nejenže se v jejich přítomnosti cítil uvolněně; ještě pozoruhodnější je, že oni se cítili uvolněně v přítomnosti jeho. Ježíš hříšníky neodsuzoval, ale měnil je tím, že je miloval. To neznamená, že s nimi nemluvil o jejich hříších, ale činil tak s opravdovou láskou. To mu umožnilo mluvit s nimi o pravdě, která je může vysvobodit, a nikoli jim nakládat další břemena. Musíme se naučit přistupovat k hříšníkům stejně jako Ježíš – s otevřenou náručí a s řešeními jejich problémů. Nesmíme je ještě více odcizovat; musíme k nim přistupovat s ryzí láskou a touhou pomoci.

Církev nepotřebuje přízeň veřejného mínění. Její síla není v počtu nebo ve finančních zdrojích. Nepotřebujeme ani politickou moc – *potřebujeme Boží milost*. Bůh dává milost pokorným – proto se musíme naučit využít každé příležitosti

k tomu, abychom se pokořili. Jedním ze základních způsobů, jak to může církev dělat, je, že uzná chyby, jichž se v dějinách dopustila, a požádá o odpuštění ty, kteří byli zraněni. Taková pokora má obrovskou moc – strhává bariéry a zdi, které rozdělují národy a kultury, takže se může dít služba smíření.

PŘEMOŽENÍ DUCHA CHUDOBY (Juda 2017)

Duch chudoby představuje jednu z nejmocnějších a nejmrazevnějších pevností, s jejichž pomocí udržuje satan svět v otroctví. Každý křesťan a každý sbor musí bojovat s tímto nepřítelem a přemoci ho. Jen tak budeme moci naplnit své poslání. Tato pevnost je jednou z neúčinnějších zbraní, kterou proti nám nepřítel nasadil. Pokud ji překonáme, dosáhneme značné duchovní autority, s jejíž pomocí budeme schopni naplnit některé z nejpálčivějších potřeb světa. Kdekoli byla tato mocnost přemožena, jakoby tam skončila ta nejhorší duchovní zima a svět začal opět rozkvétat jarními květy.

Mluví-li se o chudobě, zpravidla nám vytanou na mysli finance nebo ekonomika. Duch chudoby s nimi souvisí, ale zdaleka ne vždy. Duch chudoby je mocnost, která nám má znemožnit, abychom chodili v plnosti onoho vítězství, které nám Kristus vydobyl na kříži, a abychom zakoušeli požehnání plynoucí z Kristova dědictví. Může se týkat nejrůznějších oblastí – kvality našeho manželství, pomazání ke službě, stejně jako dalších zdrojů, které potřebujeme, abychom mohli naplnit své poslání.

PŘEMOŽENÍ RASISMU (Juda 2018)

Ježíš řekl, že důležitým znamením poslední doby a předzvěstí jeho návratu budou etnické konflikty. Nyní se to naplňuje – etnické konflikty jsou jedním z největších problémů, s nimiž se musí vyrovnávat jak dnešní svět, tak církev. Svět rasové problémy nezvládá. Příčinou je duchovní mocnost, kterou nelze zastavit vhodnou legislativou či lidským úsilím. Pokud se církev s tímto problémem nevyrovná a my se nevypořádáme s rasismem v našich vlastních řadách a nepřemůžeme ho, padne svět brzy do propasti chaosu, zkázy a nezměrného utrpení. Příčinou toho všeho bude rasový konflikt.

Rasismus je založen na dvou základních kamenech. Prvním je pýcha těla - posuzování druhých podle jejich zevnějšku. Druhým kamenem je strach z lidí, kteří jsou odlišní. Rasismus je pevně propojená kombinace pýchy a strachu. Důvěra je mostem, který umožňuje vztahy. Můžete milovat, můžete odpouštět, ale pokud nemáte důvěru, je vztah nemožný. Strach a pýcha ničí důvěru, která umožňuje vztahy, a proto vytvářejí rozdělení. Kristův kříž jedná jak s lidskou pýchou, tak s lidskou nejistotou. Čím hlouběji v nás kříž působí, tím budeme díky jeho lásce pokornější a jistější.

Toto jsou stručné obsahy sedmi drobných knížek, které si můžete objednat na www.juda.cz/shop

Modlitba průlomu

Angela Bolerová

Prorocké přímluvy jsou obsáhlé téma. V tomto vyučování se budeme věnovat jejich malé části – průlomu. Prorocké přímluvy vedou k průlomům. Na nás je, abychom průlom vybojovali. Jedná se o průlom v jakékoli oblasti, kterou nám Pán ukáže, abychom se za ni modlili. Proroctví lidé jsou koncentrováni na to, že chtějí vidět průlom. Průlom znamená, že nebesa jsou otevřena a Království Boží může sestoupit. Ježíš Kristus nám řekl, že se máme takto modlit: **Otče náš, který jsi v nebesích, buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.** (Mt 6,10) To znamená, že nebesa jsou otevřena a Království se může projevit na zemi.

Pro to, aby nebe mohlo sestoupit na zem, je nezbytné, abychom se my napojili na nebe. Náš duch se musí napojit na nebe, aby nebe mohlo sestoupit na zem. Jinými slovy: Prorocké přímluvy vlastně znamenají, že my - náš duch, se dotýkáme Boha. Nedotýkáme se ho naší myslí, ale vztahujeme se k němu naším duchovním člověkem. Pán v posledních letech církvi s důrazem ukazuje, že náš duch není v hlavě. Ježíš řekl: **Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra!** (J 7,38) Nitro je to, čemu se doslovně říká břicho a vnitřnosti. Takže to jde z hloubky, zevnitř z nás. David o tom mluví v Žalmu 42,8, že **hlubina volá k hlubině**. Je to hloubka naší bytosti, která se vztahuje k hloubce Božího srdce. A když se toto děje, potom se může uskutečnit průlom. Náš duchovní člověk se dotkl Božího Ducha, Boží nejvnitřnější bytosti. Potom se uvolní nebe na zem. Takto pracujeme v prorockých přímluvách k průlomu.

Předložím vám některé principy z Písma, které souvisí s průlomem. Ale není to metoda. Napojíme se na Boha, což znamená, že s ním máme vztah a dotýkáme se ho. Stejně, jako když Ježíš byl tady na zemi, a lidé se dotkli lemu jeho roucha, vyšla z něj síla. Dotýkat se lemu Ježíšova roucha je prorockou přímluvou. Mnoho lidí se otíralo o Ježíše, ale síla z něj nevyšla. Ale když se její žena s krvácením dotkla s vírou, vyšla z něj moc a síla, a ona byla úplně uzdravena. Víme-li, že jsme se dotkli samého Boha, víme, že už jsme se k němu prolomili. Potom víra a jistota přicházejí do našeho srdce a my víme, že nezáleží na tom, jaké jsou okolnosti, které vidíme kolem sebe. Bůh prolomí a dá nám odpověď.

My se tedy prolomíme k Bohu, a potom se on prolomuje k nám na zem. Někdy je to násilná modlitba. Je tím myšleno to, že násilníci uchvacují Království Boží silou – tlačí se kupředu, dovnitř. Potřebujeme se tlačit, protože nepřítel se nám snaží vzdorovat. Snaží se udržet zavřená nebesa. Tlačí nás ze všech stran. Na tom ale nezáleží, protože my se vztahujeme k Pánu v duchu. Když to děláme, Bůh prolomuje a my vidíme, jak je nepřítel zatlačen nazpět. Jaké jsou tedy principy průlomu v Písmu?

1. Pomazání průlomu

První věc, kterou najdeme, je **pomazání pro průlom**. Bůh neočekává, že tyto věci budeme dělat sami. Není to mocí, ani silou, ale jeho Duchem (viz Za 4,6). Ve

Starém zákoně se používá fráze: „Mocný duch na někoho sestoupil.“ Duch svatý se prolomí na někoho, aby tento člověk mohl být použit k průlomům. Tato fráze je v Písmu použita u třech lidí. Stojí tam, že mocný duch sestoupil mocně na Samsona, také na Saula a na Davida. Je zajímavé, že tyto tři vůdcové měli jednat s Pelištejci. Ale byl to David, kdo si skutečně Pelištejce podmanil.

2. Charakter průlomu

To nás vede k druhému bodu: Aby mohlo dojít k průlomu, Pán v nás buduje **charakter**, bez kterého nedosáhneme kompletního průlomu. Všichni tyto tři: Samson, Saul a David měli pomazání k průlomu, ale pouze David získal plné vítězství. Bylo to proto, že dovolil, aby Pán pracoval na jeho charakteru a v jeho životě. David měl správné srdce a správné motivy, aby dostal průlom. Ve 2. Paralipomenon 24,20 je psáno, že kmen Juda nemohl prosperovat, protože opustil Pána. Dostali se k uctívání model. Slovo „prosperovat“ v hebrejštině částečně znamená „průlom“. Juda nemohl mít průlom do místa úspěchu a prosperity, protože opustil Pána. Ve 2. Paralipomenon 26,5 se uvádí, že dokud král Uzijáš hledal Boha, Pán působil, že prosperoval a byl úspěšný. Dokud byl věrný Bohu, měl průlom. Průlom tudíž není automatický, i když je k němu pomazání. Od nás je požadován správný postoj srdce, tj. aby Pán byl v našem životě na prvním místě a abychom mu byli věrní a drželi se ho.

3. Modlitba průlomu

Další bod je **druh modlitby, která přináší průlom**. V Žalmu 118,25 je psáno: **Ach, prosím, Hospodine, pomoz! Ach, prosím, Hospodine, dopřej úspěch!** Je to volání k Bohu, jsme tak zoufalí, že říkáme: „Pane, zasáhni nyní, jsme v krizi!“ Také to můžeme vyjádřit takto: „Pane, tak velmi nás miluješ! Prosím tě pomoz nám! Ve tvé lásce, ve tvém slitování, prosím, pomoz nám! Kvůli tvé lásce a věrnosti, prosím, jednej!“

Tak se modlili i přímluvci ve Starém zákoně. Například Daniel se modlil za Izrael a za Jeruzalém, aby byl obnoven poté, co byl zabrán nepřáteli: „Pane, udělej něco **TEĎ!**“ Nehemjáš také používá tuto frázi. Mojžíš se modlí tento druh modlitby, když se přimlouvá za Izrael, který byl ve velice vážné situaci. Tito přímluvci volají a vyznávají hříchy národa, prosí za odpuštění a volají o Boží slitování. Je to zoufalé volání. Tento druh modlitby se modleme, když potřebujeme průlom.

Pán nás přivádí do místa zoufalství, abychom volali ze svého nejhlubšího nitra. Není to jen odříkání modlitby: „Pane, udělej, prosím, něco...“ Naléhavě žádáme: „Pane, jsme zoufalí, prosím přijď a udělej něco teď!“ Je to zoufalé volání, které vychází zevnitř - z nitra a nevypadává jen tak z úst. Je to jako by se ruka našeho ducha vztahovala nahoru, aby se dotkla Boha. To je modlitba průlomu. Není to tichá modlitba. Proč není tichá? Protože je mnoho věcí, které na nás nepřítel klade například skrze různé strachy a obavy - jakoby zašpuntoval našeho ducha. Takže Pán musí vytvořit tlak v našem duchu skrze zoufalství, abychom začali opravdu volat a uvolnili tlak, který je v našem duchu. Musíme tlakem vytlačit špunt, aby se náš duch dotkl Boha a abychom odstranili všechny strachy, obavy a starosti. To je modlitba průlomu!

4. Slovo průlomu

Čtvrtý bod je **slovo, které vyprodukuje průlom**. Ve 20. kapitole 2. Paralipomenon je popsáno, jak proti Judejcům povstali nepřátelé a všecken lid, včetně žen a dětí, se shromáždil a hledal pomoc u Hospodina. Na Jachazílovi spočinul Hospodinův Duch a on lidu řekl: **Pozorně naslouchejte, všichni Judejci, obyvatelé Jeruzaléma a králi Jóšafate. Toto vám praví Hospodin: Nebojte se a neděste se tohoto velkého davu, protože boj není váš, ale Boží. Zítřa sestupte proti nim...** (15-16) Lid uvěřil, klaněl se Hospodinu a chválil ho. **Časně ráno vstali a vytáhli k tekójské pustině. Když vycházeli, Jóšafat zůstal stát a řekl: Slyšte mě, Judejci a obyvatelé Jeruzaléma! Věřte Hospodinu, svému Bohu, a obstojíte! Věřte jeho prorokům a uspějete** [tj. budete mít průlom]. (20)

Když se těchto prorockých slov chytili, způsobilo to průlom. A to je přesně to, co apoštol Pavel říká v Novém zákoně Timoteovi: **Toto nařízení svěřuji tobě, můj synu Timoteji, na základě předešlých proroctví o tobě, abys s jejich posilou bojoval dobrý boj.** (1Tm 1,18) Jinými slovy: „Používej proroctví, která ti byla dána k válce proti nepříteli.“ Prorocká slova nám Bůh dává, abychom je používali jako zbraně, kterými vybojujeme průlom. To je to, co Judejci ve výše uvedené bitvě udělali. Šli a zpívali a Pán jim dal vítězství. Průlom se stal díky prorockému slovu, kterému uvěřili a jednali podle něj.

Jsou prorocká slova, která Pán říká přímo nám osobně, a jsou také taková slova, která říká skrze svoje proroky. Nejsou to jenom hezká slovíčka, jsou to slova, která musíme uchopit v prorocké přímluvné modlitbě. Musíme s nimi bojovat tak, že s nimi pracujeme, že je proklamujeme a vyznáváme: „Bůh řekl...“

V Izajáši 55,10-11 Bůh říká: **Tak jako déšť či sníh padá z nebe a nevrací se tam zpět, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou - dává zrno tomu, kdo rozsévá, a chléb tomu, kdo jí – tak bude mé slovo, které vyjde z mých úst: Nenavrátil se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná to, co si přeji, a zdárně dokáže to, k čemu ho pošlu.** Boží slovo se k němu nevrátí nazpět, aniž by uskutečnilo, k čemu je poslal. Zdárně to vykoná! Toto slovo mluví také o průlomu. Slovo se k Bohu nevrátí, aniž by způsobilo průlom a uskutečnilo to, kvůli čemu ho on vyslal. Nejenom, že Bůh dává prorocké slovo, ale když se za něco modlíme, potřebujeme na něj očekávat. Potřebujeme rozjímat nad Písmem, protože Pán nám chce dávat slova průlomu.

Nemodlíme se jenom z myslí – tj. co my si myslíme, že Bůh chce v dané situaci udělat, ale Bohem nám dané prorocké slovo, prorocké zjevení a též verše z Bible. Když pak s nimi bojujeme, on dává průlom. U Jozua 1,8 to nacházíme: **Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Budeš nad ním rozjímat ve dne i v noci, abys zachovával a konal všechno, co je v něm zapsáno, protože tehdy dosáhneš na své cestě úspěchu a tehdy budeš rozumně jednat.** Jinými slovy: Budeš mít průlom - úspěch.

„Rozumně jednat“ znamená, že Pán nám dá slovo, my nad ním rozjímáme a tím se pro nás stane slovem průlomu. Takže když jsme v situaci, kdy potřebujeme průlom a otevřená nebesa, začneme přebývat a zůstávat v Písmu. Pak nám Pán dá klíčové slovo, které odemyká situace a je jako meč, který otevírá nebesa. My s tím slovem dále pracujeme a používáme jej znovu a znovu. Síla těch slov se „nevzdálí“ (nepůjde pryč) od tvých úst. Jozue měl se svým lidem vstoupit do zaslíbené země. Potřeboval slovo průlomu, aby mohl vejít na nové území a zabrat dědictví.

Tedy je potřeba pomazání k průlomu, charakter průlomu, modlitba průlomu, slovo průlomu a dále:

5. Chvála průlomu

V Žalmu 118,1-5 žalmista říká: **Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, vždyť jeho milosrdenství je věčné! (...) Ať řeknou ti, kdo se bojí Hospodina: Jeho milosrdenství je věčné! V tísní jsem volal Hospodina. Hospodin mi odpověděl a uvedl mě na prostranno.** Zde se mluví o Boží dobrotě, o jeho slitování a milosti. To je další klíč k průlomu: porozumět Božímu charakteru a jeho vztahu k nám. Jsme-li s Bohem ve vztahu smlouvy skrze Ježíše Krista, je na naší straně. Bůh je dobrý a věrný, vždy na nás vylévá svoji milost. Když si držíme v našem srdci vědomí, že Bůh je vždy dobrý, a že všechny věci napomáhají k dobrému těm, kteří ho milují a jsou povoláni k jeho záměrům, dá nám to správnou pozici, aby průlom mohl nastat.

Nepřítel ví, že kdybychom měli své srdce zaměřené na Boha a uznávali jeho dobrotu, pak nic nemůže zabránit průlomu. Proto v těžkých situacích, kdy jsou věci těžké, tvrdé, nemožné, nepřítel přichází a říká nám: „Bůh není dobrý, podívej se, jak tě tady v tom nechal, podívej se, jak je to hrozné. Bůh není dobrý, nemůžeš mu věřit...“ Vede nás k tomu, abychom si vytvářeli negativní myšlenky a stávali se nevěřícími. Nevěříme už pak v Boží dobrotu a začneme být odděleni od Pána skrze všechny negativní myšlenky, kterým jsme dovolili, aby přišly mezi nás a Pána. Taková je strategie nepřítele.

V Bibli najdete mnoho žalmů, kde žalmista proklamuje Boží dobrotu znovu a znovu. A zjistíte, že pokaždé, když Izraelci zpívali takovou píseň, následoval úžasný průlom. Zmínili jsme se o Jóšafatovi a jeho armádě, jak dostali slovo průlomu a jak mu uvěřili. Proti nepříteli vyšli v prvních řadách před bojovníky ti, kdo chválili. Nikdo nebojoval, pouze zpívali píseň o tom, že Bůh je dobrý a že jeho láskyplná milost trvá navěky. Když zpívali a věřili proroctví průlomu, nepřítel byl poražen. Nebojovali přirozeně, ale bojovali v duchovním světě skrze Boží principy průlomu.

Když Šalomoun postavil chrám a byla do něj přinesena truhla smlouvy, levité začali zpívat tuto píseň a sláva Boží prorazila skrz, takže nemohli ani stát, aby sloužili. Kdykoliv držíme v srdci, že Bůh je dobrý a věrný a začneme ho tímto způsobem chválit, on porazí nepřítele, otevře okna nebes a vylije na nás slávu.

Ve Skutcích 16,25 je psáno, že se Pavel a Silas modlili a zpěvem oslavovali Boha, když byli uvězněni. Ráda bych věděla, co zpívali. Byli na opravdu velice drsném místě - v nejhlubším vězení, s nohama sevřenýma v kládě, což bylo velmi bolestivé. A když chválili Boha, nastalo zemětřesení a dveře vězení se otevřely. Žalářník byl spasen i se svojí rodinou. To je průlom skrze chválu!

Příklad chvály průlomu je Žalm 118, ve kterém jsou vyjmenovány některé průlomy, které Bůh pro Izrael udělal. Izraelci vstoupili do Rudého moře a to se rozestoupilo. Vstoupili do svobody volného prostranství. Vrata se otevřela, Izrael zvítězil. Nejen na začátku, ale i na konci tohoto žalmu průlomu je píseň: **Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, vždyť jeho milosrdenství je věčné!**

Toto jsou tedy principy, se kterými pracujeme a které hledáme, abychom měli průlom v přímluvné modlitbě:

- Žádáme Boha o pomazání pro průlom.
- Žádáme, aby Pán pracoval v našem srdci, abychom měli správný charakter – průlomový postoj.
- Modlíme se modlitbu zoufalství, která zasahuje Pána.
- Čekáme na něj, až nám dá slovo průlomu. Pak hledíme na to, co pro nás prorocky připravil, abychom s tím mohli prolomit.
- Udržujeme si v srdci, že Bůh je dobrý a začneme ho mocně chválit za jeho dobrotu.

Zde jsou některé příklady průlomů:

V Genesis 28,14 Pán říká: **Rozhojníš se na západ i na východ, na sever i na jih.** Slovo „rozhojnit se“ znamená průlom. Měli prolomit do nových teritorií - zabrat duchovní území. To dělal Jozue, když zabíral města.

V Genesis ve 30. kapitole je popsáno, jak Jákob způsobil, že se rozmnožila stáda jeho ovcí. To byl také průlom. Když prolamujeme, počet oveček roste - pro nás to jsou lidé. Když nastává průlom, lidé začnou přicházet do Království a stádo Božích ovcí se rozrůstá.

V Exodu v 1. kapitole stojí, že Izrael se rozmnožil a rostl či prolomil. Takže když nastane průlom, přijde rozmnožení a růst, a to jak v počtu, tak i ve zralosti.

Slovo pro průlom také znamená „otevřít lůno“, jinými slovy - porodit. Když se za něco úpěnlivě modlíme, je to podobné porodním bolestem. Vytrvalá modlitba z hlubin srdce a držení Slova, které nám Pán dal, jsou porodní bolesti přímluv. A když potom prolomíme, modlitební předměty jsou porozeny. To, o co jste Boha prosili a v čem jste byli „těhotní v duchu“, se skutečně projeví tady na zemi. Průlom je manifestace toho, za co jsme se modlili.

V 1. Samuelově 3,1 se píše: **V oněch dnech bylo Hospodinovo slovo vzácné a vidění nebylo obvyklé.** Vize nebyly otevřené, doslova - neměly průlom. V Ezechielovi v 1. kapitole se nebesa se otevřela a Ezechiel viděl vidění Boží. Když je průlom, je to to samé jako otevřená nebesa. Úžasná zjevení začnou přicházet na Boží lid. A přicházejí nejen na Boží lid, ale i nevěřící začnou mít sny a vidění Ježíše - zjevení Boží.

Ve 2. Samuelově v 5. kapitole je popsáno, jak David prosil Pána o strategii v boji proti Pelištejcům, když proti němu vytáhli do boje. Ptal se Hospodina, jestli má proti nepříteli vytáhnout a Pán mu řekl, ať vytáhne, že mu Pelištejce vydá do ruky. David se svým vojskem vyhrál a místo pojmenoval „Baal-perasím“, což znamená „Pán průlomů“. David řekl: **Hospodin protrhl mé nepřátele přede mnou, jako voda protrhuje hráz.** (20) Pelištejci však vytáhli proti Davidovi podruhé. David se opět Pána ptal, jestli má proti nim vytáhnout. Nyní však Bůh Davidovi odpověděl, aby proti nim netáhl, ale aby je obešel zezadu. Dále mu řekl: **I stane se, až uslyšíš zvuk pochodování ve vrcholcích balzámovníků, tehdy jedne rozhodně, protože tehdy vytáhne Hospodin před tebou, aby pobil pelištejské vojsko.** (24) A Pán dal Davidovi vítězství. Dal mu prorockou strategii průlomu. Průlom je porážka nepřítel. Je to, jako když se přivalí mocné vody od Pána a odplaví nepřítel pryč. Jedno ze jmen Božích je „Pán průlomů“. Jestliže jste v situaci, kdy vás nepřítel zatlačuje do kouta, začněte vyvyšovat toto Boží jméno nad tou situací.

Slovo průlom se také používá pro „proboření skrze zed“ a „proboření skrze pevnosti nepřítel“. To se stalo v Jerichu. Jozue začal následovat principy, které mu Pán dal, a rozjímal nad Slovem. Pak k němu Pán přišel jako „Velitel Hospodinova vojska“ a promluvil k němu. Dal mu strategii pro dobytí Jericha. Jozue dostal průlomové slovo od „Velitele Hospodinova vojska“ (viz Joz 5,13-15). Co znamenalo chození kolem dokola zdi Jericha? Byla to prorocká přímluvná modlitba. Nejsou to jen slova, ale i kroky, které nám Pán řekne, abychom dělali. Pán řekl Izraelcům, že mají obcházet hradby dokola – po šest dnů jednou a sedmý den sedmkrát a pak mocně zakřičet. Oni to udělali a zdi se zhroutily (viz Joz 6). A to je průlom.

Důležitá věc ohledně přímluvné modlitby je, že musíte být pokaždé závislí na Pánu. Když Jozue s armádou vytáhli podruhé na další město Aj, měli předtím hledat Boha znovu. Tehdy dostatečně Bohu nenaslouchali a dostali se do potíží. Nemohli dosáhnout průlomu, protože nenaslouchali Bohu. Prorocká přímluvná modlitba není nikdy dvakrát stejná. Nejde o žádnou metodu, je to vztah. Zahrnuje to, že musíme čekat na slovo. Musí se čekat na Pána. Poprvé se Jozue setkal s Pánem zástupů, ale podruhé si řekl: „Jó, to my zvládneme...“ a prostě to zkusil. Pokaždé se potřebujeme setkat s Velitelem Hospodinova vojska.

Musíme se sklonit před Pánem a říct mu, že nevíme, co máme dělat. To je pokora. To, že jsme jednou něco udělali a Pán nám dal průlom, neznamená, že to budeme schopni udělat podruhé. Při přímluvné modlitbě je vždy potřeba, abychom se sklonili před Pánem. Vyžaduje to pokoru: „Co chceš, Pane? Jsme tví služebníci.“ Vyžaduje to také, abychom přišli na svatou půdu. Je to svatá věc, když vyjdeme,

abychom zabrali území, které obsadil nepřítel, protože to patří Pánu. Když něco vybojujeme a získáme nazpět, stává se to svatou půdou. Není to pro nás, abychom si s tím mohli dělat, co chceme. Stalo se to nyní svatou půdou. V přímluvné prorocké modlitbě nás Pán vede krok za krokem. Vyžaduje to pokoru, uctívání, klanění, dále poslušnost a mít srdce služebníka. Ta půda, kterou zabereme nepříteli, se stává svatou půdou!

Když se přímlouváme za naše rodiny - za manželky, za manžely, za děti, aby přišli k Pánu a aby celé rodiny byly spaseny, musí nám jít o to, aby přišli na svatou půdu. Nemůžeme se modlit s postojem: „Chci už, aby moje rodina přišla k Pánu, abych to měl/a snazší.“ Nemůžeme myslet způsobem, že chceme, aby naše město bylo spasené, aby to potom bylo jednoduché pro nás. Musíme stát na svaté půdě a chtít, aby lidé či celá města přišli do Království pro záměry Boží a pro slávu Boží. Takže oni jsou oddělení a jsou svatí Pánu. Nemůžeme chtít, aby rodiny nebo města vstoupily do Království jenom proto, aby se děla naše vůle. Jde o více. Je to svatá půda.

A nakonec je u Ezechiele 22,30 psáno: **I hledal jsem mezi nimi muže, který by stavěl zed' a postavil se za tu zemi před mou tvář do trhliny.** A to slovo „stát v trhlíně“ v hebrejštině znamená stát na místě průlomu. Přímluva stojí v místě trhliny.

Prosíme za průlom, aby vše, co je na nebesích, přišlo dolů na zem. Děláme to na základě Ježíšova díla na kříži. V Janovi 1,51 Ježíš řekl: **Amen, amen, pravím vám, od nynějška uvidíte nebe otevřené a Boží anděly vystupovat a sestupovat na Syna člověka.** Průlom z nebes na zem může být jenom kvůli tomu, co Ježíš udělal na kříži. Za to se modlí přímluvce: „Otče, ty můžeš otevřít nebesa nad tímto městem, protože Ježíš za toto město zemřel.“ Dílo kříže musí být v centru toho průlomu. Pán totiž řekl, že potřebuje někoho, kdo by stál v trhlíně, aby neprolomil na lidi soudem. Prosíme o slitování Boží, říkáme: „Chceme otevřené nebe, chceme průlom, ale na základě díla Ježíše Krista, protože kdybys přišel bez toho, víme, že bys přišel se soudem.“ Musíme o průlom prosit na základě díla kříže, protože bez něj by přišel Boží soud a ne jeho požehnání. Proto se modlíme: „Bože, můj prosím slitování, protože tohle město dělá mnoho špatných věcí. Prosíme tě však, odpusť jim, ve svém hněvu měj slitování. Sešli svou spásu, sešli svého Ducha svatého, aby zjevil lidem Ježíše.“

Když se jednou nebesa otevřou a Bůh nechá své požehnání - svého Ducha svatého, aby přšel, nepřítel se bude neustále snažit nebesa zavřít. Když už máme průlom za naši rodinu, či ještě širší oblast, pěkně se uvolníme a řekneme „cha cha“. Ale nepřítel potom odpoví „cha cha“ a zavře nebesa, protože tam nikdo nestojí a neudrhuje nebesa otevřená a netlačí dále. Toto je volání k modlitebníkům, aby byli moudří. Jakmile se vám už nebesa otevřou, byť jen trošičku, tlačte ještě dál. Jakmile se vám nebesa otevřou nad vaší rodinou, tlačte ještě dál, modlete se dál... Modlete se ještě za vaši širší rodinu, za svoji církev. Jakmile se nebesa otevřou nad vaší církví, tak neříkejte: „Už je to v pořádku, už máme požehnání“. Tlačte nebesa ještě dál - nad město, tlačte dál i jakmile je požehnání nad vaším městem - tlačte až nad váš národ a pak do ostatních národů. Jeruzalém, Judsko, Samaří, až na konec

světa. Pán neustále říká: „Udržujte otvor do nebe otevřený, udržujte nebesa otevřená!“

Shrnutí

Prorocká modlitba tedy znamená, že čekáme na Pána a prosíme ho, ať nám sdělí, co on říká o té situaci, za kterou se modlíme. To je prorocké zjevení. Prosíme ho o slovo průlomu z Písma a o pomazání k průlomu, a dále používáme chvály a uctívání, písně průlomu o Boží dobrotě. Nasloucháme Bohu ve svém duchu.

Budete se schopni modlit určitým směrem jenom do určité vzdálenosti. Modlete se podle slova, či zjevení, které vám Bůh dal. Váš duch může cítit ten pohyb, že nepřítel je zatlačován nazpět. Potom však dosáhnete bodu, když už se to dál nerozšiřuje. Ptejte se pak Pána, co teď máte dělat. Možná vám řekne: „Začni zpívat píseň průlomu.“ Začnete tedy zpívat a cítíte, že je tam další pohyb, kdy je nepřítel opět zatlačován dál. Pak cítíte, že už se to dál nehýbe. Tak se zase zeptáte Pána, co teď máte dělat, a Pán vám ukáže nové kroky. Například vám řekne, že potřebujete něco vyznat ve vašem osobním životě, abyste svoje srdce dali do souladu s Bohem průlomu. S tím, co vám Pán zjeví, dále pracujete. Jdete, jak jen daleko můžete s každým klíčem, a pak se zeptáte Pána, co je ten další klíč. Je to, jako kdybyste procházeli sérií dveří, které by se jedny za druhými otevíraly. Pracujte s těmi klíči, které vám Pán dává. Pamatujte si klíče, které vám Pán dal.

Pán mi jednou dal sen, kdy jsem byla v hotelu, kde jsem chodila po různých schodištích. Chvíli jsem šla po vyzdobených překrásných schodištích, pak po nějakém postranním schodišti. Některá schodiště byla nádherná, některá velice stará. Šla jsem i po kamenných schodech, jako na hrad. Potom jsem si na jednom schodišti vzpomněla, že jsem si nevyzvedla na recepci klíče. Musela jsem sestoupit zase po všech těch schodech, vzít si klíče, a pak zase nahoru. Většinou bychom si řekli: „Jé, a teď musím jít zase celou tu cestu nazpátek a není tam žádný výtah!“

Pán nám dává klíče a my si je potřebujeme pamatovat. Dá vám také způsob, jak se modlit za svoje vlastní srdce. Až dostanete další klíče, запиšte si je. Přece nechcete vystoupat část schodiště k místu průlomu, kde pak zjistíte, že jste si klíč zapomněli a nemůžete dveře otevřít. Když si budete pamatovat, že si musíte vzít klíče s sebou, nebude vám to trvat tak dlouho. I když se při přímluvné modlitbě nedostanete skrz během jednoho večera, když budete pamatovat na klíče, můžete stoupat ze schodu na další schod a od místa k místu. Nemusíte jít znovu až dolů do recepce, abyste si vzali klíč. Když se modlíte za vaše rodiny či za město, запиšte si ty specifické věci, které vám Pán řekne, abyste udělali. Když tedy budete mít klíče, můžete jít kupředu bez toho, abyste se potom museli vracet nazpět a začínat znovu. Už jste v tom procesu a Pán vás provede do plného průlomu. Někdy při modlitbách otevřete jen jedny dveře, ale to je v pořádku. Jděte dál...

Při modlitbách mějte pokaždé za cíl dosáhnout nějakého průlomu. Až se dostanete do místa, kdy víte, že máte plný průlom v oblasti, za kterou se modlíte, v duchu už víte, že víte. Víte, že to je učiněno, i když to ještě nevidíte v přirozenu. Pak si však musíte udržovat správné vyznání a víru. Vy víte, že je to učiněno, jenom čekáte na

manifestaci v přirozenu. Viděli jsme to mnohokrát, když jsme se modlili za různé věci. Věděli jsme, že je něco v duchu hotovo, jenom jsme čekali, až se to stane v přirozeném světě. Může se to stát už druhý den, může to trvat týden, měsíc nebo i několik měsíců. A jestli se jedná o nějaké další hnutí Boží, tak to může trvat i několik let, než uvidíte průlom. Ale na zem průlom přijde!

Přepis vyučování Angely Bolerové ze dne 10.11.2003 v Křesťanském společenství Juda na Mělníce

Doporučujeme následující vyučování:

Petr Hampl
Jak zvítězit ve zkouškách

(Mělník 11. 2. 2018)

Tomáš Korčák
Žijeme v čase před průlomem

(Mělník 1. 1. 2018)

Překonej překážky modliteb

(Mělník 10. 12. 2017)

Rozsuzování prorockých projevů

(Mělník 19. 11. 2017)

Účel projevů Ducha svatého

(Mělník 22. 10. 2017)

vyučování ve formátu mp3 - <http://www.juda.cz/audio/>

Sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii

Rozhodli jsme se pro dlouhodobější podporu sirotčince Emmanuel v Indii. Nachází se ve vesnici Etikulakunta v Narasapuru v oblasti West Godvari v jižní Indii – Andhra Pradesh. Má kapacitu asi 50 osob. Budova sirotčince je v rekonstrukci. Na každé dítě je zapotřebí 25 EUR měsíčně. Za vedení této služby je zodpovědný pastor T. Ronald Rajababu, se kterým jsme v kontaktu. V loňském roce začali práci i ve vedlejší vesnici. Při nedělních shromážděních KS Juda jsou prováděny sbírky (viz rozpis níže), na podúčet můžete peníze vkládat průběžně. Velice děkujeme všem štědrým dárcům a necht' vám Pán odplatí. *Kdo se smilovává nad chudým, půjčuje Hospodinu, odplatí mu za to, co vykonal. (Př 19,17)*

Náš podúčet na sirotčinec Emmanuel v Narasapuru v Indii:

182-0460842399/0800